

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 31/2017
24.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 47. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 548/17 од 17.10.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Новом Пазару 11-Пр-5112/15 од 15.05.2017. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-101-Прж 13604/17 од 12.07.2017. године, у седници већа одржаној 24.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 548/17 од 17.10.2017. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Пазару 11-Пр-5112/15 од 15.05.2017. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-101-Прж 13604/17 од 12.07.2017. године, тако што Врховни касациони суд, према окривљеном АА, на основу одредбе члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК** за прекршај из члана 331. став 1. тачка 47. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Пазару 11-Пр-5112/15 од 15.05.2017. године, окр. АА, оглашен је одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 47. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, коју казну је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у супротном ће суд на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом наплате принудним путем.

Истом пресудом, окр. АА, на основу члана 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима ослобођен је од одговорности за прекршај из члана 156. став 11. у вези члана 331. став 1. тачка 43. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Одлучујући о жалби окривљеног, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Крагујевцу је пресудом I-101-Прж 13604/17 од 12.07.2017. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Пtz 548/17 од 17.10.2017. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези члана 93. став 1. и члана 272. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. и 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и према окривљеном обустави прекршајни поступак услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка.

Врховни касациони суд је у седници већа о којом је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца наводи да су правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачке 3. и 4. у вези члана 93. став 1. и члана 272. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима као и да је повређено материјално прекршајно право у смислу члана 265. став 1. тачка 1. и 2. Закона о прекршајима.

Изреком првостепене пресуде окривљени је оглашен одговорним зато што дана 01.09.2015. године око 12,50 часова није поступио по наређењу овлашћеног службеног лица да уклони камење испред породичне куће на тротоару улице ... како би пешаци могли нормално да се крећу, па је оваквом својом радњом поступио противно одредбама члана 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Одредбом члана 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да учесници у саобраћају морају поступати по знацима и наредбама које даје полицијски службенк или законом овлашћено друго лице за непосредно регулисање или контролу саобраћаја.

Одредбом члана 7. став 1. тачка 67. Закона о безбедности саобраћаја прописано је између осталог да је учесник у саобраћају лице које на било који начин учествује у саобраћају, док је у тачки 69. истог члана прописано да је пешак лице које се креће по путу ...

Према стању у списима окривљени АА у тренутку доласка полицијског службеника није био учесник у саобраћају, јер се није кретао као пешак по путу, па је нејасно на основу чега су нижестепени судови закључили да је окривљени био учесник у саобраћају, а та одлучна чињеница представља биће прекршаја и од ње зависи постојање прекршаја, при чему суд о тој чињеници не даје никакве разлоге. Осим тога, према подацима из списка предмета – записника о контроли учесника у саобраћају – возила број ..., окривљени је означен као грађанин а не као учесник у саобраћају, што судови уопште не констатују, што све пресуде чини нејасним, а неутврђивање ове одлучне чињенице доводи у питање постојање прекршаја, па тиме постоји и повреда материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

Осим наведеног, нејасни су разлози дати у образложењу првостепене пресуде на другој страни у четвртом ставу и на трећој страни у трећем ставу у вези са записником о суочењу, иако према стању у списима предмета то суочење уопште није ни спроведено јер се окривљени није одазвао за суочење заказано за дан 30.03.2017. године.

Поред наведеног у предметном прекршајном поступку у својству сведока саслушан је полицијски службеник ББ са чијим исказом окривљени није био упознат, а на чијем исказу је заснована и одлука, што је у супротности са одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима.

Имајући у виду да је окривљени побијаном пресудом ослобођен за прекршај у вези постављања камења, а оглашен одговорним што није поступио по наредби овлашћеног службеног лица да то камење уклони, иако није учесник у саобраћају и да су дати разлози о одлучним чињеницама нејасни и у знатној мери противречни, на описани начин побијаним пресудама учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачке 3. и 4. у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима и повреда материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. и 2. Закона о прекршајима по питању да ли је радња за коју се окривљени гони прекршај и да ли има околности које искључују одговорност за прекршај.

Због наведених битних повреда одредаба прекршајног поступка и повреда материјалног права побијане пресуде би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је окривљени прекршај за који је оглашен одговорним, према изреци првостепене пресуде, учинио дана 01.09.2015. године, то је дана 01.09.2017. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно доредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила дана 01.09.2017. године, због чега је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде и на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, према окривљеном АА обуставио прекршајни поступак док је одлуку о трошковима поступка донео на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.